

bezit zijn van families, die vroeger in Gemert gewoond hebben.

Behalve de bovengenoemde zijn bewaard gebleven een zelfportret van N. Winteroy, een portret van zijn vrouw, Elisabeth van den Grootenakker en een van zijn zoon Alphonsus, geb. te Gemert 20 januari 1845. Alle drie de portretten zijn ovaal van vorm, 60 x 50 cm. Ze zijn afkomstig van Henrica van Winteroy de jongste dochter van bovengenoemde Alphonsus, als onderwijzer woonachtig te Lith, waar hij ook gestorven is. De drie portretten zijn nu in het bezit van de heer Teunissen, oud-burgemeester van Nuland en aldaar wonend. Zijn moeder was familie van Alph. Winteroy.

Volgens een brief van Henrica van Winteroy, daterend van eind november of begin december 1957 en gericht aan Pastoor J. van den Heuvel in Gemert, hangen er nog een paar schilderijen van haar grootvader, N. Winteroy, in de sacristie van de kerk van Lith. Bij navraag daaromtrent is gebleken, dat ze er op het ogenblik niet meer zijn. Mogelijk dat ze bij nader onderzoek in Lith toch nog voor de dag komen.

Een schilderij, groot 150 x 100 cm is in het bezit van de Paters Capucijnen op Handel en hangt daar in een van de spreekkamers. Het stelt de aanbidding der herders voor : op het bovengedeelte zingende engelen. Het is gesignd N. Winteroy.

Mochten er bij de lezers van dit artikel soms meer gegevens over Winteroy bekend zijn, dan houdt ondergetekende zich hiervoor gaarne aanbevolen.

M.H.J. Pennings.

Het Franse liedje "la mère, la mère".

Dit liedje werd in Gemert gezongen bij het touwtje springen. Het touw werd tot bij de laatste drie woorden niet gedraaid, maar langzaam heen en weer geslingerd. De betekenis van de tekst heb ik niet kunnen verklaren. De juiste schrijfwijze ken ik ook niet: ik ga op de klank af. Bij de woorden "la mère, la mère" worden beide lettergrepen uitgesproken. Het klinkt als volgt: "La mère, la mère, la mèria, lambor de jère de jère de jèria, un deux trois".

M.A. van der Wijst.